

המביא גט פרק ראשון גיטין

אי בעית אימא מעמא מאי בוי. רש"י לא גרים איבעית אימא דסיומא דמילתא הוא ולר"י נראה דשפיר גרים ליה ומוקי לה השתא * קודם שלמדו דכיון דניסת לא תאז כיון דלזיוף ליכא למיחש דנתקיים בחזמתו וליכא אלא לעו בעלמא דשלח לשמה אפי' אי אחי בעל ומערער כדפרישית לעיל (ע"א ד"ה א"ה בעל):

והסברא והא רבה אית ליה דרבא. לא גרסינן ותסברא כדפירש צונקערס^ב ובסמוך דקאמר אלא ר' שמעון בר אבא איניש אחריתא הוה צדיקה לא גרסינן אלא דאינו צא לסמור תסתיים ובסמוך נמי קאמר הא מדריב"ל סבר לפי שאין בקיאיין לשמה כו': **הא** מדר' יהושע כו' רבי יוחנן סבר לפי שאין עדים מצויין לקיימו. לא צעי לשנויי דסבר לשידך ליגנא דפ"צ^ד (לקמן דף ק"פ). דההוא לישא דהתם דקאמר שנים אין לריבין לומר צפני נכתב הוא עיקר דקאמר עלה ימד הוא שלח תמוט ועוד דצהיטא שניוילא לא הוה משני הא דפרין והא רבה אית ליה דרבא: **והא** קיימא לן דאין עד נעשה דיין ה"מ בדאורייתא^א בוי. רש"י

לא גרים ליה^ו והדין עמו דכיון דפשיטא דצדכני עד נעשה דיין כדפרין לבסוף היכי מעיקרא הא קיימא לן דאין עד נעשה דיין דהא פשיטא דלא ס"ד דהכא הוי דאורייתא ומיהו קנת כענין זה גבי גר קטן מטבילין אותו על דעת צ"ד ופריך מאי קמ"ל מינא וכן לאדם שלא צפניו כו' והדר פריך והא קי"ל דודאי גיטא דהפקקרא נישא ליה: **הבי** גיטא ר"מ כיון דאשה כשירה להציא את הגט וזמנין דמייתי ליה איתתא^ה וכן פירש רבינו חננאל וה"ה דהוה מני' למימר וזמנין דמייתי ליה קרוז: **ביצד** יעשה. פי' כיצד יעשה לרצון שתישא לנתחילה או אם נישאת שלא תאל אצל ולולד אין לרין תקנה דבלא תקנה לא הוי ממוזר דלית לה כל המנסה כו' ולר"מ כיצד יעשה קודם נישואין^ז אצל לאמר נישואין מסתבר לר"מ אין תקנה דכיון דהולד ממוזר א"כ כל הדרכים האלו צה ותאל מזה ומזה^י ויכל הנהו דמנן לקמן צהזרק (דף פ. ב):

יטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר בוי. מכלא משמע דלרין לומר בשעת נתינה צפני נכתב מדקאמר יטלנו הימנה^ו וה"ה לאמר נתינה תוך כדי דיבור דמתינה מדקאמר לעיל שנתנו לה כשהיה פיקח ולא הספיק לומר צפני נכתב עד שנתחמש אצל לאמר כדי דיבור מספקא לר"י אי מתיני כל זמן שעסקים צוותו ענין^ח או לאו^ט וקודם נתינה מספקא לר"י נמי אי מהני וממתן צפרק כל הגט (לקמן דף כט:). המציא גט ממדינת הים וחלה עושה צבית דין שליח ואומר כו' אין ראייה דהכי אומר כשהגט יוטא מתחת ידו: **אפילו** לא כתב בו אלא שיטה אחת בוי. פירוש שלא ראה אלא שיטה ראשונה דמסתמא^י סיימו לשמה: אפילו

אלעזר אמר ליה אפילו לא

טעמא מאי כו' דילמא אחי בעל ומערער דבעי למימר דילמא אחי בעל ומערער הילכך אם לא ניסת לא מינשא אכל השתא דניסת אמאי ליפקה אחי לא אחי בעל ומערער אכן ניקוס וגערער: (ט) ואיבעית אימא לא גרסינן. אלא הכי גרסינן אלא להקל עליה טעמא מאי וכו': **צפונאפא**.

כי הן פלוגתא דרבה ורבה אפילו נמי אמוראי קמאי: **איייה** גיטא. ממדינת הים: **וסברא** לא גרסינן. ואי אחי בעל ומערער ליה לאו לאורועי תסתיים קמאי דשפיר תסתיים דרבי יהושע הוא דאמר לפי שאין בקיאיין אלא הכי פריך ותסברא הא דאמר דיחדי הוה: **והא רבה אים ליה דרבא**. וצנינן לקיימו: **הוה צדיקה**. וזמנינן לעיל^י צי מרי דמייתו גיטא מילתא דלא שכיחא: **צפני כמה נוספו לה**. השליח: **לפי שאין בקיאיין**. הלכך צמרי סגי דלהווי סקדי דאמר שליח צפני נכתב ואי אחי בעל מו ומערער לא משגיחין ציה: **לפי שאין עדים כו'**. וכיון דלקוימי הוא צנינן תלמא כדלמרינן צכמות צפ' שני (דף כה:). דקיום שטרות צשליח: **וסבכרא**. דהכי הוה: **והא**. מדסיימין לעיל דרבי^י הוה דאמר לא שאלו בקיאיין מכלל דרבי יוחנן צר פלוגתיה לעיל אמר משום לקיימו והכא סיימין דר' יוחנן הוה דאמר צפני שנים: **ועוד הא רבה אים ליה דרבא**. ואפילו למ"ד לפי שאין בקיאיין לשמה אית ליה נמי לקיימו ויביעי תלמא: **צשליח נעשה** עד ועד נעשה דיין קמפלגי. כלומר אי אמרינן כי היכי דשליח נעשה עד הכי נמי עד נעשה דיין קמפלגי: **מ"ד צפני שנים קסבר**. כי היכי דשליח נעשה עד ה"ג עד נעשה דיין הלכך מנטרף צדהייהו והווי תלמא: **ומ"ד צפני שלשה קסבר**. אף צשליח נעשה עד אין עד נעשה דיין: **הכי גרסינן והא קיימא לן דצדינן דעד נעשה דיין**. כגון גבי קיום שטרות צכמות צכמות (שס) צשליח שישבו לקיים את השטר וקרא ערעור על אחד מהם כו' והוינן צה למימרא דעד נעשה דיין כו' ומותצינן ומסינינן ה"מ צעדות החדש דאורייתא אצל צדינן עד נעשה דיין: **כיון דאשה כשירה כו'**. אי מכשרת צשנים ומנין דמייתא ליה אשה וסמכינן עלה לאכשורי נמי צשנים ואשה לא חזיא לאכשורי צדהייהו לתלמא: **ויוליא**. מי שנסאה צגט זה: **משום דלא אמר (ג) ויוליא**. צתמיה והא גט כשר הוה וצפניו נכתב ומשום דלא אמר הוי ולד ממזר: **אסא לקמיה דרבי אחי**. צאותה העיר שהיו צומצין אותו: **ממונה אגיטו**. דקי"ל (קידושין דף א.) כל שאינו יודע צטבי גיטין וקידושין לא יחא לו עסק עמיה והווי ממנו צגברא רבה לאורויי היכי נעצדי: **לא צריכס**. אלא צשיטה אחת: אפילו

טעמא מאי כו' דילמא אחי בעל ומערער דבעי למימר דילמא אחי בעל ומערער הילכך אם לא ניסת לא מינשא אכל השתא דניסת אמאי ליפקה אחי לא אחי בעל ומערער אכן ניקוס וגערער: (ט) ואיבעית אימא לא גרסינן. אלא הכי גרסינן אלא להקל עליה טעמא מאי וכו': **צפונאפא**.

כי הן פלוגתא דרבה ורבה אפילו נמי אמוראי קמאי: **איייה** גיטא. ממדינת הים: **וסבכרא** לא גרסינן. ואי אחי בעל ומערער ליה לאו לאורועי תסתיים קמאי דשפיר תסתיים דרבי יהושע הוא דאמר לפי שאין בקיאיין אלא הכי פריך ותסברא הא דאמר דיחדי הוה: **והא רבה אים ליה דרבא**. וצנינן לקיימו: **הוה צדיקה**. וזמנינן לעיל^י צי מרי דמייתו גיטא מילתא דלא שכיחא: **צפני כמה נוספו לה**. השליח: **לפי שאין בקיאיין**. הלכך צמרי סגי דלהווי סקדי דאמר שליח צפני נכתב ואי אחי בעל מו ומערער לא משגיחין ציה: **לפי שאין עדים כו'**. וכיון דלקוימי הוא צנינן תלמא כדלמרינן צכמות צפ' שני (דף כה:). דקיום שטרות צשליח: **וסבכרא**. דהכי הוה: **והא**. מדסיימין לעיל דרבי^י הוה דאמר לא שאלו בקיאיין מכלל דרבי יוחנן צר פלוגתיה לעיל אמר משום לקיימו והכא סיימין דר' יוחנן הוה דאמר צפני שנים: **ועוד הא רבה אים ליה דרבא**. ואפילו למ"ד לפי שאין בקיאיין לשמה אית ליה נמי לקיימו ויביעי תלמא: **צשליח נעשה** עד ועד נעשה דיין קמפלגי. כלומר אי אמרינן כי היכי דשליח נעשה עד הכי נמי עד נעשה דיין קמפלגי: **מ"ד צפני שנים קסבר**. כי היכי דשליח נעשה עד ה"ג עד נעשה דיין הלכך מנטרף צדהייהו והווי תלמא: **ומ"ד צפני שלשה קסבר**. אף צשליח נעשה עד אין עד נעשה דיין: **הכי גרסינן והא קיימא לן דצדינן דעד נעשה דיין**. כגון גבי קיום שטרות צכמות צכמות (שס) צשליח שישבו לקיים את השטר וקרא ערעור על אחד מהם כו' והוינן צה למימרא דעד נעשה דיין כו' ומותצינן ומסינינן ה"מ צעדות החדש דאורייתא אצל צדינן עד נעשה דיין: **כיון דאשה כשירה כו'**. אי מכשרת צשנים ומנין דמייתא ליה אשה וסמכינן עלה לאכשורי נמי צשנים ואשה לא חזיא לאכשורי צדהייהו לתלמא: **ויוליא**. מי שנסאה צגט זה: **משום דלא אמר (ג) ויוליא**. צתמיה והא גט כשר הוה וצפניו נכתב ומשום דלא אמר הוי ולד ממזר: **אסא לקמיה דרבי אחי**. צאותה העיר שהיו צומצין אותו: **ממונה אגיטו**. דקי"ל (קידושין דף א.) כל שאינו יודע צטבי גיטין וקידושין לא יחא לו עסק עמיה והווי ממנו צגברא רבה לאורויי היכי נעצדי: **לא צריכס**. אלא צשיטה אחת: אפילו

טעמא מאי כו' דילמא אחי בעל ומערער דבעי למימר דילמא אחי בעל ומערער הילכך אם לא ניסת לא מינשא אכל השתא דניסת אמאי ליפקה אחי לא אחי בעל ומערער אכן ניקוס וגערער: (ט) ואיבעית אימא לא גרסינן. אלא הכי גרסינן אלא להקל עליה טעמא מאי וכו': **צפונאפא**.

כי הן פלוגתא דרבה ורבה אפילו נמי אמוראי קמאי: **איייה** גיטא. ממדינת הים: **וסבכרא** לא גרסינן. ואי אחי בעל ומערער ליה לאו לאורועי תסתיים קמאי דשפיר תסתיים דרבי יהושע הוא דאמר לפי שאין בקיאיין אלא הכי פריך ותסברא הא דאמר דיחדי הוה: **והא רבה אים ליה דרבא**. וצנינן לקיימו: **הוה צדיקה**. וזמנינן לעיל^י צי מרי דמייתו גיטא מילתא דלא שכיחא: **צפני כמה נוספו לה**. השליח: **לפי שאין בקיאיין**. הלכך צמרי סגי דלהווי סקדי דאמר שליח צפני נכתב ואי אחי בעל מו ומערער לא משגיחין ציה: **לפי שאין עדים כו'**. וכיון דלקוימי הוא צנינן תלמא כדלמרינן צכמות צפ' שני (דף כה:). דקיום שטרות צשליח: **וסבכרא**. דהכי הוה: **והא**. מדסיימין לעיל דרבי^י הוה דאמר לא שאלו בקיאיין מכלל דרבי יוחנן צר פלוגתיה לעיל אמר משום לקיימו והכא סיימין דר' יוחנן הוה דאמר צפני שנים: **ועוד הא רבה אים ליה דרבא**. ואפילו למ"ד לפי שאין בקיאיין לשמה אית ליה נמי לקיימו ויביעי תלמא: **צשליח נעשה** עד ועד נעשה דיין קמפלגי. כלומר אי אמרינן כי היכי דשליח נעשה עד הכי נמי עד נעשה דיין קמפלגי: **מ"ד צפני שנים קסבר**. כי היכי דשליח נעשה עד ה"ג עד נעשה דיין הלכך מנטרף צדהייהו והווי תלמא: **ומ"ד צפני שלשה קסבר**. אף צשליח נעשה עד אין עד נעשה דיין: **הכי גרסינן והא קיימא לן דצדינן דעד נעשה דיין**. כגון גבי קיום שטרות צכמות צכמות (שס) צשליח שישבו לקיים את השטר וקרא ערעור על אחד מהם כו' והוינן צה למימרא דעד נעשה דיין כו' ומותצינן ומסינינן ה"מ צעדות החדש דאורייתא אצל צדינן עד נעשה דיין: **כיון דאשה כשירה כו'**. אי מכשרת צשנים ומנין דמייתא ליה אשה וסמכינן עלה לאכשורי נמי צשנים ואשה לא חזיא לאכשורי צדהייהו לתלמא: **ויוליא**. מי שנסאה צגט זה: **משום דלא אמר (ג) ויוליא**. צתמיה והא גט כשר הוה וצפניו נכתב ומשום דלא אמר הוי ולד ממזר: **אסא לקמיה דרבי אחי**. צאותה העיר שהיו צומצין אותו: **ממונה אגיטו**. דקי"ל (קידושין דף א.) כל שאינו יודע צטבי גיטין וקידושין לא יחא לו עסק עמיה והווי ממנו צגברא רבה לאורויי היכי נעצדי: **לא צריכס**. אלא צשיטה אחת: אפילו

טעמא מאי כו' דילמא אחי בעל ומערער דבעי למימר דילמא אחי בעל ומערער הילכך אם לא ניסת לא מינשא אכל השתא דניסת אמאי ליפקה אחי לא אחי בעל ומערער אכן ניקוס וגערער: (ט) ואיבעית אימא לא גרסינן. אלא הכי גרסינן אלא להקל עליה טעמא מאי וכו': **צפונאפא**.

כי הן פלוגתא דרבה ורבה אפילו נמי אמוראי קמאי: **איייה** גיטא. ממדינת הים: **וסבכרא** לא גרסינן. ואי אחי בעל ומערער ליה לאו לאורועי תסתיים קמאי דשפיר תסתיים דרבי יהושע הוא דאמר לפי שאין בקיאיין אלא הכי פריך ותסברא הא דאמר דיחדי הוה: **והא רבה אים ליה דרבא**. וצנינן לקיימו: **הוה צדיקה**. וזמנינן לעיל^י צי מרי דמייתו גיטא מילתא דלא שכיחא: **צפני כמה נוספו לה**. השליח: **לפי שאין בקיאיין**. הלכך צמרי סגי דלהווי סקדי דאמר שליח צפני נכתב ואי אחי בעל מו ומערער לא משגיחין ציה: **לפי שאין עדים כו'**. וכיון דלקוימי הוא צנינן תלמא כדלמרינן צכמות צפ' שני (דף כה:). דקיום שטרות צשליח: **וסבכרא**. דהכי הוה: **והא**. מדסיימין לעיל דרבי^י הוה דאמר לא שאלו בקיאיין מכלל דרבי יוחנן צר פלוגתיה לעיל אמר משום לקיימו והכא סיימין דר' יוחנן הוה דאמר צפני שנים: **ועוד הא רבה אים ליה דרבא**. ואפילו למ"ד לפי שאין בקיאיין לשמה אית ליה נמי לקיימו ויביעי תלמא: **צשליח נעשה** עד ועד נעשה דיין קמפלגי. כלומר אי אמרינן כי היכי דשליח נעשה עד הכי נמי עד נעשה דיין קמפלגי: **מ"ד צפני שנים קסבר**. כי היכי דשליח נעשה עד ה"ג עד נעשה דיין הלכך מנטרף צדהייהו והווי תלמא: **ומ"ד צפני שלשה קסבר**. אף צשליח נעשה עד אין עד נעשה דיין: **הכי גרסינן והא קיימא לן דצדינן דעד נעשה דיין**. כגון גבי קיום שטרות צכמות צכמות (שס) צשליח שישבו לקיים את השטר וקרא ערעור על אחד מהם כו' והוינן צה למימרא דעד נעשה דיין כו' ומותצינן ומסינינן ה"מ צעדות החדש דאורייתא אצל צדינן עד נעשה דיין: **כיון דאשה כשירה כו'**. אי מכשרת צשנים ומנין דמייתא ליה אשה וסמכינן עלה לאכשורי נמי צשנים ואשה לא חזיא לאכשורי צדהייהו לתלמא: **ויוליא**. מי שנסאה צגט זה: **משום דלא אמר (ג) ויוליא**. צתמיה והא גט כשר הוה וצפניו נכתב ומשום דלא אמר הוי ולד ממזר: **אסא לקמיה דרבי אחי**. צאותה העיר שהיו צומצין אותו: **ממונה אגיטו**. דקי"ל (קידושין דף א.) כל שאינו יודע צטבי גיטין וקידושין לא יחא לו עסק עמיה והווי ממנו צגברא רבה לאורויי היכי נעצדי: **לא צריכס**. אלא צשיטה אחת: אפילו

מוסף רש"י

בפני כמה נותנו לה. שליח זה לאשמו ואומר צפנייהם צפני נכתב (וע"ה) שליח נעשה עד. צין לקדושין צין שלח מנוון לצעל חונו מצורף שליח טס עד להויט שנים, או אם שנים שלוחים היו צימד שמיים מעידים צדינן (קדושין גז). ואין עד נעשה דיין. המעיד על הדבר אין נעשה עד דיין צלוחו דבר, וגם אם רואה את הדבר ונעשה עד, אין נעשה עליו עד דיין צעדות עמו אלא א"כ מעידין אחרים צפני. ונראה צעדי דגורית הכמוז הוא, דלמידי ועמדו שני האלמנים וגו'. צעדים הכמוז מדבר, לפני ה' היינו לפני הידיין, אצל העדים צינן מחתינן ויוצין וינין (דברש"י ב"ב פ"ד). המביא גט ממדינת הים, לאשה עשאוה בעלה שליח להוליכו לגרס התיכונא לומר צפני נכתב וצפני נחתם (ב"ב גה). ויציא. מי ששאלה על די גט וצ' (סח). שיטת אחת לשמה. שיטה ראשונה שכה טס האלם והאלסה (הקמן דף טו).

מוסף תוספות

א. אפי' טוס' הול'ט. ב. דאינו בא בתורה הא דקאמר תסתיים. טוס' הול'ט. ג. אבל דברבנן נעשה דיין. והא דרבי קי"ל דברבנן נעשה דיין, אלא הכא בהא קמפלגי. טוס' הול'ט. ד. אלא מעיקרא גרס הוא דברבנן עד נעשה דיין. טוס' הול'ט. ה. וילא גרסין וזמנין דמייתי ליה איהו' וכו' דכיון דמצי למימר בכל הנשים אמאי קאמר באשה דמביאה את גיטה דמלתא דלא שכיחא היא. טוס' הול'ט. ו. ולא צשידך גט אחר. טוס' ב"מ ט: ד"ה יטלנו (וע"ה) ויתננו לה. טוס' הול'ט. ז. ולא אמר דאפי' בעוד שהגט בידה ויאמר בפ"ג ובפ"ד. ח. כדאמרין בעלמא (קידושין א.) כל זמן שעסקין באותו ענין בשעת נתינה. טפ"ח. ט. וצ' (וע"ה) צ"מ ט: ד"ה יטלנו (וע"ה) נעשיות דמתינן. י. כמו שהתחיל לשמה. כ. מרדכי לקמן רש"י פ"ב.

פסקי ר"ד (המשך)

קאי ומעריע ואמאי יוציא והולד ממזר אין ר' מאיר לטעימה דאמר רב המונא שמשיה דעולא אומר היה ר' מאיר כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין הולד ממזר ואין הלכה כרבי מאיר ויחיד ורבים הלכה כרבים. תניא בפ"ב דתוספתא (ה"א) גיטין המביא גט ממדינת הים ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נכתב ונשלו ממנה אפילו לאחר ג' שנים ונותנו לה ואומר לה בפיני גיטין וקידושין לא יחא לו עסק בהן והיו ממזנים אדם גדול עליהן דהוה ממזנה אגטיין פי' דאמרן כל מי שאינו בקי בציב גיטין וקידושין לא יחא לו עסק בהן והיו ממזנים אדם גדול עליהן להורות להן היאך יעשו א"ל צריך אתה לעמוד על כל אות ואת אתא לקמיה דר' אמי ור' אסי א"ל לא צריכית וכו' אעביד לחומרא אתה מוציא לעו ל גיטין הראשונים רבה בר בר חנה אייתי גיטא פלגיה אכתיבי קמיה ופלגיה לא אכתיבי קמיה אתא

להכשיר בשנים: תניא כותיה דר' יוחנן המביא גט ממדינת הים נתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נכתב ונשלו ממזר דברי ר' מאיר וחכ"א אין הולד ממזר אלא כיצד יעשה יטלנו ממנה ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר לה בפני נכתב ובפני נכתב פי' זה שהצרכי ליתלו ממנה ולתתו לה פעם אחרת כדי שיראה שהוא שליח כדבר דדוקא לשליח המנהה רבנן כבי תרי אלא לא איניש אחרינא ור' אמי סבר כיון שכבר נתנו לה יצא מתורת שליח ותו לא מתימן הילכך לא סגי ליה בהך תקנתא וכיון דתניא כותיה דר' יוחנן הלכתא כותיה. ולר' מאיר משום דלא אמר בפני נכתב ובפני נכתב נחתם ויציא והולד ממזר פי' כיון דקאי השתא ואמר הכי משום דלא אמר לה בהחיא שתתא ואמר הכי יוציא והולד ממזר אי נמי [לא] אתי בעל (לא